

[Socialministeren.]

ikke kan ske genoprettelse af de stillinger for pædagoger og øvrige medarbejdere, der i tiden indtil den 1. april 1976 er nedlagt som følge af den almindelige lørdagslukning i daginstitutionerne og som følge af den særlige nednormering for fritidshjemmene. Endvidere vil det i skrivelsen blive meddelt, at der i finansåret 1976-77 skal fastholdes de samme begrænsninger for institutionernes administrationsudgifter og vikarudgifter, som de begrænsninger der gælder i indeværende finansår.

Af *Henning Jensen* (S) til justitsministeren (30/7 75):

„Vil ministeren indføre skærpede regler i forbindelse med salg af kemiske stoffer?“
(Spm. nr. 283).

Begrundelse.

To alvorlige ulykker, hvori børn og unge har været indblandet de seneste dage, har bevist behovet for en skærpelse af de gældende bestemmelser for indkøb af kemiske stoffer. Det er den almindelige opfattelse, at adgangen til kemiske stoffer, hvoraf en række er særdeles farlige, bør bremses, når det drejer sig om salg til mindreårige. Endvidere bør spørgsmålet om et egentligt forbud af visse kemiske stoffer overvejes.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (1/8 75):

Efter fyrværkeriloven kan justitsministeren fastsætte bestemmelser om forbud mod salg til personer under 18 år af kemikalier, der kan anvendes til fremstilling af fyrværkeri. Et sådant forbud er gennemført ved bekendtgørelse nr. 271 af 28. juni 1972 om fyrværkeri, der i § 7 fastsætter, at følgende kemikalier ikke må sælges til personer under 18 år:

- 1) klorater, perklorater og nitrater af natrium, kalium, kalcium, ammonium eller baryum,
- 2) rødt og gult fosfor,
- 3) svovl, og
- 4) aluminiumpulver og magnesiumpulver.

Der er således allerede i de gældende regler sat en stopper for salg af farlige kemiske stoffer til mindreårige.

Det er over for justitsministeriet oplyst, at der ved ulykken på Amager Fælled for nylig

netop var tale om kaliumnitrat, magnesiumpulver og rødt fosfor, der alle er omfattet af forbudet i fyrværkeribekendtgørelsen. I dette tilfælde var kemikalierne imidlertid ikke indkøbt af den tilskadekomne unge mand, men af en kammerats forældre, som havde overladt stofferne til deres 16-årige søn. En overdragelse fra forældre til større børn er vanskelig at forhindre, og et totalforbud omfattende salg til voksne personer vil kræve lovændring.

Jeg føler mig ikke overbevist om, at der er behov for en sådan lovændring. Hertil kommer, at de nævnte stoffer i vidt omfang tillige anvendes til nyttige formål.

Af *Hanne Reintoft* (DKP) til indenrigsministeren (30/7 75):

„Vil ministeren tage initiativ til en snarlig revision af cirkulære af 28. juni 1974 om befordringsgodtgørelse i henhold til lov om sygehusvæsenet m. v.?“
(Spm. nr. 284).

Begrundelse.

Ved revision af lovreglerne om befordring af syge til behandling blev der fra mange sider i folketings salen rejst tvivl om den nye lovs effektivitet.

Det har senere vist sig, at ikke mindst det efterfølgende cirkulære har givet anledning til så megen fortolkningstvivl, at uensartet praksis fra landsdel til landsdel er blevet følgen. Der har bl. a. vist sig tvivl om fortolkning af 30 km-grænsen, og jeg skal i den forbindelse henvisne til de af ministeren bekendte vanskeligheder i Nordjyllands amt.

Samtidig har det vist sig såvel menneskeligt som samfundsøkonomisk uheldigt, at der kun kan ydes befordring til ambulans behandling, når det drejer sig om direkte efterbehandling (follow up) og ikke til ambulans sygebehandling i almindelighed, da dette ofte er en mere hensigtsmæssig behandlingsform end indlæggelse.

Samtidig er der opstået tvivl om mulighederne for befordring, når indlagte patienter skal hjemsendes på weekend-besøg o. lign., idet de hidtidige regler har anlagt en ret snæver sygehusemæssig vurdering af disse hjemtransporter uden det fornødne menneskelige hensyn.

Til sidst skal det nævnes, at der mangler regler om befordring til anden behandling